

Forfatter: Ploug, Carl

Titel: Unionen

Citation: Ploug, Carl: "Unionen", i Ploug, Carl: *Samlede Digte*, 1876, s. 65. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-plough01-shoot-workid61351.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

Unionen.

Studenter vi kaldes, men er jo ingen Ting
Kun svævende Skygger i Livets faste Ring,
Af Titel Borgere, Mænd af Kjønn,
Spirer til Meget, men Spiren er - grøn,
Magten er forbeholdt Autoriteterne,
Stemmeret hefter ved Fæste og Grund,
Vægt er nu engang forlenet Moneterne,
Tillid er Oldingens arvede Pund.
Har da vi Unge, vi Fattige og Faa,
Ej Lod og Del i det Værk, der bygges paa?
Har Livet ej levnet til os et Hverv?
Trænger Historien ej til vor Skærv?

66

Jo, Brødre! vel blev et usynligt Maal os sat,
Vel færdes i Aandernes Kreds vi Dag og Nat;
Af denne Verden er ej vort Kald,
Evig er Livet, som værne vi skal.
Men her er Tiden vi fik og et Ærende,
Fjeren vi blev i dens sneglende Uhr;
Udi dens Brygninger er vi det Gjærende,
Og i Kehraus'en har vi første Tour:
Den Tanke, Livet skal styres af engang,
Den jubler alt i vort Bryst sin Sejerssang;
Vi skal, om saa trygt hele Verden sov,
Repræsentere Bevægelsens Lov.

Og derfor frisk Mod, Studenter, en avant!
De Gamle følge med, naar vi kun gaa foran;
Lad "grønt" kun være det Flag, vi før',
Grønt er jo Livets og Haabets Kulør. -
Længe vi stod der, splidagtigt forgrenede,
Rakte hinanden ei broderlig Haand;
Det er forbi, vore Kræfter forenede,
Forbundet sluttet med Hjerte og Aand:
Nu skal samdrægtig vi stræbe mod det Maal,
Hvorhen Kompasset alt viser med sin Naal;
Og engang skal den tredelte Nation
Tage Exempel af vor Union!

67